

Týždeň od 14. do 20. júna 2009

SPOLOČENSTVO

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ:

1 Moj 11,1-4; 12,1-3; 1 Kor 12,12-27; Ef 4,1-13; Zj 22,1-6

ZÁKLADNÝ VERŠ

Vy ste Kristovo telo a jednotlivo ste jeho údy. 1 Kor 12,27

Ľudia sú spoločenské bytosti. Boh mohol stvoriť stovky miliónov dokonalých ľudských bytostí ako „samostatné jednotky“, pričom každý by si určil svoj osobný, od iných „nezávislý“ cieľ. Ale Boh stvoril muža a ženu a vyhlásil, že pre človeka nie je dobré, aby bol sám. Prvý pár sa mal navzájom dopĺňať. Mali sa množiť, vytvoriť rodinné spoločenstvo a potom i väčšie spoločenské jednotky.

Jedným z najdôležitejších spoločenských útvarov, do ktorých môžu ľudia patriť, je zbor, cirkev. Nanešťastie, mnohí ľudia si prestávajú uvedomovať, akou prednosťou je členstvo v cirkvi. Cirkev je pravdaže oveľa viac ako klub pre tých, čo majú rovnaké záujmy. Cirkev je spoločenstvo veriacich, ktorí sa delia o skúsenosť spasenia a Ježiša Krista uznávajú za svojho Pána.

TÝŽDEŇ V SKRATKE

Viera a spolupatričnosť patria k sebe. Boh chce, aby sme boli časťou spoločenstva, ktoré založil. Patriť do tohto spoločenstva je veľká prednosť a zodpovednosť. Všetci spolu máme svojím jedinečným príchinením vytvárať Kristovo telo.

OSNOVA

- Boh túži po spoločenstve ľudí (1 Moj 12,1-3; 1 Pet 2,9)
- Spoločenstvo ako „telo“, v ktorom má každý svoje miesto (1 Kor 12,12-27)
- Spoločenstvo ako „telo“, ktoré plní spoločnú úlohu (Ef 4,1-13)
- Spoločenstvo, ktoré napriek rozmanitosti zjednocuje (Zj 5,9.10)
- Spoločenstvo spojené v osobe Ježiša Krista (Zj 1,12-16.20)

BOH HĽADÁ ČLOVEKA

V 1 Moj 11 čítame správu o pokuse postaviť spoločnú stavbu, čo však nemalo Boží súhlas. Keď sa po celosvetovej potope potomkovia tých, čo ju prežili, rozhodli spolčiť a vystaviť mesto s obrovskou vežou na juhu dnešného Iraku, Bohu sa to veľmi nepáčilo. Toto nebolo to, čo mal v úmysle. Hneď v nasledujúcej kapitole – 1 Moj 12 – je naša pozornosť opäť upriamená na spoločnú stavbu, ale tentoraz v pozitívnom zmysle. Boh povedal Abrahámovi, ktorý sa v tom čase volal ešte Abram, že má v úmysle vytvoriť ľud, ktorý nazve svojím ľudom.

? Aký bol rozdiel medzi snahou postaviť spoločnú stavbu – Babylonskú vežu a Božím plánom vytvoriť z Abraháma a jeho potomkov svoj ľud? Porovnaj 1 Moj 11,1-4 a 1 Moj 12,1-3.

Od príbehu o povolani Abraháma sa Stará zmluva sústreďuje na skúsenosti Božieho ľudu, jeho víťazstvá i pády. Poslaním Izraelitov bolo zoznámiť všetky ostatné národy s ich Bohom zmluvy. Mali pripraviť cestu na príchod Mesiáša. Vieme, že ako národ zlyhali a svoju úlohu nespĺnili. Keď Mesiáš prišiel, predstavitelia národa, ktorí ho mali vítať ako svojho Vykupiteľa, Ježiša zavrhlí a usmrtili ako zločinca. Mnohí však zostali verní Pánovi a vytvorili jadro kresťanskej cirkvi.

? Aké poslanstvo pre nás dnes nachádzame v 1 Pet 2,9?

Boží novozmluvný ľud tvoria Židia a pohania, muži a ženy z každého národa, pokolenia i jazyka. Ich úlohou je – podobne ako bolo poslaním Izraela v starozmluvnej dobe – učiť ostatných o Božej milosti. A podobne ako dávny Izrael, aj oni patria do zvláštneho spoločenstva veriacich.

? Čo má spoločné starobyľý Izrael a cirkev dnes? Čo sa môžeme z toho naučiť? Akým chybám by sme sa mali vyhnúť?

VÝSADA SPOLUPATRIČNOSTI

Laurence J. Peter, americký pedagóg a spisovateľ, povedal: „Keď vstúpiš do cirkvi, nestane sa z teba automaticky kresťan; podobne ako keď vojdeš do garáže, nestane sa z teba auto!“ Skutočná spolupatričnosť ku kresťanskej cirkvi je viac ako len mať zapísané meno v cirkevných záznamoch. Znamená to uvedomiť si, čo cirkev je a akú v nej plní úlohu.

Na mnohých miestach nazýva Pavol svojich spoluveriacich „svätí“. (Ef 1,1; Fil 1,1; Kol 1,2) Toto slovo má dnes trochu iný význam, než malo v biblickej dobe. Svätí nie sú dokonalí a často to nie sú ani žiadni „svätci“. Určite to nie sú ľudia, ktorí boli vyhlásení za „svätých“ po dlhom a zložitom cirkevnom procese dávno po tom, čo zomreli. „Pre Pavla (a ďalších pisateľov Biblie) sa výraz svätý nespájal s predstavou akéhosi vzácneho skla uloženého vo vitríne, ako to často vnímame dnes. Svätý nebol nejaký dávny, legendárny, dokonalý kresťan, ale každý človek povolaný a oddelený Bohom, ktorý sa stal súčasťou spoločenstva viery.“ (John C. Brunt)

? Akú hlavnú úlohu dostali tí, ktorí patria do cirkvi – „tela Kristovho“? Aký vzťah by mal mať každý „svätý“ ku všetkým ostatným? 1 Kor 12,12-27

Člen cirkvi je konkrétnym človekom. Nikdy ho nesmieme vnímať len ako štatistický záznam. Každý člen cirkvi má splniť jedinečnú úlohu a prispieť zvláštnym spôsobom k spoločnému dielu. Nikto nemôže chýbať bez toho, aby tým nespôsobil problémy fungovaniu celého „tela“. Zároveň nikto nemôže tvrdiť, že jeho práca prevyšuje prínos niekoho iného. Metafora tela s jeho mnohými údmi veľmi výstižne ilustruje túto pravdu. Niektoré časti sa zdajú byť dôležitejšie ako ostatné. Srdce, mozog, pľúca a žalúdok by sme možno zaradili medzi najdôležitejšie časti, ale zlyhanie niektorej „menej dôležitej“ žľazy často dokazuje, že je skutočne životne nevyhnutná.

? Ako si zrástol so svojím miestnym zborom? Čo ti bráni cítiť sa viac jeho súčasťou? Si spokojný s úlohou, ktorú plníš? Závidíš niekomu jeho úlohu? Je tvoja činnosť vyvážená? Alebo sa pokúšaš vziať na seba viac, ako môžeš splniť? Ako ti pomáhajú Pavlove slová pochopiť, aká je tvoja úloha?

VÝZNAM SPOLUPATRIČNOSTI

Spolupatričnosť s Kristovým telom je veľká prednosť. Slová ďalšieho biblického pisateľa podčiarkujú túto významnú pravdu – všetci patríme do Božej rodiny. „Pozrite, akú veľkú lásku nám daroval Otec, aby sme sa volali Božími deťmi. A nimi sme.“ (1 Ján 3,1) Každá výsada je však spojená s určitou zodpovednosťou.

❓ Čo nám obraz cirkvi ako Kristovho tela, ku ktorému každý z nás patrí, naznačuje o našej osobnej zodpovednosti? Ef 4,1-13

„Všetci sa musíme správať ako časti hladko bežiaceho stroja, kde každá súčiastka závisí od inej a každá plní inú úlohu. Každý má zaujať miesto, ktoré mu je určené a konať prácu, ktorá mu bola zverená. Boh vyzýva členov svojej cirkvi, aby prijali Ducha Svätého, zjednotili sa, žili v bratskej spolupatričnosti a zosúlادili svoje záujmy v láske.“ (E. G. Whiteová, My Life Today, 276)

❓ Ktoré ďalšie dôležité úlohy majú plniť všetci členovia cirkvi? 1 Kor 16,2; 1 Tes 5,14.17.25; Žid 10,25; 1 Pet 3,15

Mnohí ľudia žijú v konzumnej spoločnosti a majú sklon prenášať takýto konzumný spôsob myslenia aj do spoločenstva veriacich. Prvá vec, na ktorú sa pýtajú, je: Čo tu nájdem pre seba? Otázka by mala znieť presne naopak: Ako môžem prispieť svojimi darmi a schopnosťami? Keď bol John F. Kennedy v roku 1961 slávnostne uvedený do úradu prezidenta Spojených štátov, povedal tieto nesmrteľné slová: „Nepýtajte sa, čo môže vaša krajina urobiť pre vás, ale čo môžete vy urobiť pre svoju krajinu.“ Tieto slová môžeme aplikovať aj na náš postoj k cirkvi. Aj keď cirkev môže urobiť a aj veľa robí pre tých, ktorí pravidelne navštevujú bohoslužby a zapájajú sa do rôznych aktivít, predovšetkým by sme si mali klásť otázky: Ako môžem lepšie slúžiť? Akým spôsobom môžem povzbudiť iných? Ako môžem byť vzorom pre našu mládež? Ako môžem prispieť k tomu, aby sa môj zbor stal duchovným domovom, kde môžu mnohí načerpať vnútorný pokoj a duchovný pokrm, ktorý potrebujú?

❓ Polož si nasledujúce otázky a úprimne si na ne odpovedz: Prečo chodím do zboru? Čo môžem dostať a čo môžem dať?

JEDNOTA V ROZDIELNOSTI

Mnohí kresťania sa usilujú o väčšiu jednotu medzi denomináciami. Rozdelenie a nejednotu považujú za „škandál“ a pripomínajú, že Kristus svojich nasledovníkov niekoľkokrát vyzval, aby boli jednotní. Jednota je tiež kľúčovou témou pre Cirkev adventistov s. d., ktorej podobne ako iným spoločenstvám hrozí rozdelenie a polarizácia zvnútra. Jednotu, o ktorú sa usilujeme, však nemôžeme zúžiť len na organizačnú jednotu alebo uniformitu v spôsobe bohoslužby a iných tradíciách. Musíme ísť oveľa hlbšie.

❓ Aké sú hlavné podmienky skutočnej kresťanskej jednoty? Ján 14,6; Ef 4,3.13

Byť zjednotení v Kristovi znamená byť zjednotení v pravde. Kristus o sebe vyhlásil, že je Pravda. Neznamená to vyhlásiť, že skutočná jednota nemôže nastať medzi ľuďmi, ktorí majú iné teologické názory alebo inak vykladajú určité časti Písma. Skutočná jednota si však vyžaduje rovnaký postoj a záväzok voči Písmu ako k Božiemu slovu a k jeho základným pravdám. Predstavuje spoločnú túžbu žiť podľa toho, čo Písmo učí. Nevyžaduje však, aby všetci členovia rovnako zmýšľali a rovnakým spôsobom viedli bohoslužbu. Neruší nádhernú kultúrnu rozmanitosť, ktorá tak veľmi obohacuje naše celosvetové spoločenstvo cirkvi.

❓ Akým spôsobom ilustruje opis nového Jeruzalema bohatú rozmanitosť, ktorou sa vyznačuje Boží ľud? Zj 21,1 – 22,6; najmä však 21,12-14.19.26 a 22,2

Nový Jeruzalem hovorí o niečom konkrétnom a reálnom, čo Boh stvorí pre svoj ľud, aj keď tento opis je veľmi symbolický. Pri čítaní nás však prekvapí dôraz na rozmanitosť a pestrosť. Nie div, pretože vykúpení budú pochádzať „z každého kmeňa, jazyka, ľudu i národa“. (Zj 5,9; 7,9)

Tí, čo prejdú bránami nového Jeruzalema a budú bývať na novej zemi, sú ako mnohé vetvy, ktoré rastú z jedného vínného kmeňa. „Na vetvách vínného kmeňa vidíme, aké sú rozmanité – a predsa je v tejto rozmanitosti jednota. Každá vetva je spojená s kmeňom. Každá vetva čerpá výživu z toho istého zdroja. Ak sme my vetvy pravého Vínného kmeňa, potom medzi nami nebudú nijaké hádky, spory o nadvládu ani vzájomné znevažovanie a podceňovanie.“ (E. G. Whiteová, General Conference Bulletin, 25. apríla 1901)

❓ Ak bude v nebi taká rozmanitosť, prečo sú v našich zboroch etnické napätia? Prečo máme sklon zhromažďovať sa s ľuďmi rovnakej kultúry, nie s inými? Aké poslanstvo tým šírimy?

ZÁKLAD CIRKVI – JEŽIŠ KRISTUS

Často hovoríme o našej cirkvi. Máme mnoho dôvodov byť hrdí na našu cirkev. Na druhej strane si uvedomujeme, že naša cirkev nie je dokonalá. Veľa do nej investujeme – svoje schopnosti, čas, energiu i peniaze. To v nás prebúdzá pocit vlastníctva. Pri starostlivom zvážení si však musíme uvedomiť, že cirkev nie je naša. Je to Božia cirkev. V tom je podstatný rozdiel.

❓ Čo povedal Kristus o tom, komu patrí cirkev? Mat 16,18

Ježišov výrok o skale, na ktorej bude postavená Božia cirkev, mnohí chápu úplne nesprávne. Keď vezmeme do úvahy celý kontext a ostatné biblické dôkazy, nemáme dôvod myslieť si, že Peter je tou skalou, na ktorej bola založená cirkev a že z neho bola zvláštna autorita prenesená na budúcich rímskych biskupov. Peter vyznal Krista ako Syna živého Boha (Mat 16,16), ktorý je skalou, na ktorej Boh založil svoju cirkev.

❓ Uvažujte o význame niektorých ďalších symbolov, ktoré zdôrazňujú tú istú myšlienku – že cirkev je postavená na Ježišovi Kristovi a je skôr jeho cirkvou ako našou. Ef 2,20; 4,15.16; Zj 1,12-16.20

Podobne ako mnoho ďalších statí v knihe Zjavenia, aj opis Ježiša Krista v Zj 1,12-20 je plný starozmluvných symbolov. Kristus je oblečený ako veľkňaz a prechádza sa medzi siedmimi svietnikmi. V mysli sa automaticky preniesieme k symbolu svietnika v starozmluvnom svätostánku, ktorý zvestoval Božiu prítomnosť medzi jeho ľuďmi. Skôr ako kniha Zjavenie prechádza k podrobnému opisu toho, „čo sa má onedlho stať“ (1,1), uisťuje nás, že všetko vidíme z tej správnej perspektívy. Je to zjavenie Ježiša Krista, Alfa a Omega, Prvého a Posledného, nášho nebeského Veľkňaza, ktorý nie je nejakým vzdialeným božstvom, ale tým, ktorý sa prechádza uprostred svojej cirkvi.

❓ Ak cirkev patrí Bohu, aká je v nej naša úloha? Nevyplýva z toho, že sme jej správcovia? Akú zodpovednosť nesieme? Žijeme podľa toho? Čo môžeme robiť lepšie?

ODPORÚČANÉ ŠTÚDIUM

V knihe Túžba vekov si prečítaj kapitolu V tóni kríža. (TV 286-292; DA 410-418)

„Ježiš povedal Petrovi: Blahoslavený si, Šimon, syn Jonášov, lebo ti to nezjavilo telo a krv, ale môj Otec, ktorý je v nebesiach. (Mat 16,17)

Pravda, ktorú Peter vyznal, je základom viery veriacich. V nej podľa Kristových slov spočíva večný život. Toto poznanie však nemalo byť nijakým dôvodom k samochvále. Peter nedospel k tomuto poznaniu vlastnou múdrosťou či dobrotou. Človek sám od seba Boha nikdy nepozná. Jeho dokonalosť je vyššia ako nebesá, čo môžeš spraviť? Je hlbšia ako podsvetie, čo vieš o tom? (Jób 11,8) Len Duch Svätý nám môže zjaviť Božie hlbiny...” (TV 287.288; DA 412)

NÁMETY NA UVAŽOVANIE

1. Je členstvo v cirkvi nevyhnutnou podmienkou spasenia? Alebo do cirkvi vstupujeme z iných dôvodov? Ak áno, z akých? Aké výhody vyplývajú z toho, že sme časťou tohto tela? Na čo si zároveň musíme dávať pozor?
2. Nieкто povie: „Prestal som chodiť do zboru. Nenapĺňa ma to. Keď idem do prírody, prežijem hlbšiu skúsenosť, ako keď počúvam nezaujímavé kázanie.“ Čo by si povedal takému človeku?
3. Znovu sa zamysli nad otázkou etnickej rozmanitosti v našej cirkvi. Prečo by mali byť kresťania tí, ktorí najviac milujú a prijímajú iných bez ohľadu na etnické rozdiely? Čo by nám pomohlo správať sa podľa toho, čo Pán Boh povedal k otázke rasovej a etnickej znášanlivosti?

ZHRNUTIE

Cirkev je výsledok Božej iniciatívy. Je to skôr Božia cirkev ako naša. Sme údmi Kristovho tela. Aj keď každý z nás plní inú úlohu, vždy pamätajme na to, že On je Hlava. Nie sme povolaní k uniformite; musíme však robiť všetko, čo môžeme, aby sme zachovali skutočnú jednotu v Kristovi.